

Stačí tedy tato vlastnost věcí a dotyčné poznámky v pozemkové anebo v horní knize se nevyžaduje. Rozhodno je pouze, zdali nemovitosti, zapsané v uvedených třech vložkách, jsou skutečně věcmi, které má na mysli čl. III. čís. 5 uvoz. zák. k úpadk. ř. V tomto směru rozhodl vrchní zemský soud v Praze usnesením ze dne 15. června 1926, že nemovitosti, zapsané ve vložkách čís. 198 a 1374 horní knihy v M., a nemovitosti, zapsané ve vložkách 317, 322 a 330 pozemkové knihy pro obec Ž., tvoří dohromady důl Frieda II. v Ž., tedy jeden hospodářský celek, že se na nemovitostech, zapsaných ve vl. čís. 317, 322 a 330 v Ž. nalézají veškeré k tomuto dolu patřící budovy a příslušenství, že tyto pozemky tvoří součást horních nemovitostí a proto jen současně s nimi jako jeden celek prodány býti mohou, ježto by jinak horní nemovitosti bez těchto pozemkových nemovitostí a tyto bez oněch nikdo koupiti nemohl. Toto usnesení bylo ovšem vydáno po usnesení soudu prvé stolice ze dne 22. března 1926, než nemůže býti pochybnosti o tom, že skutečnosti, na nichž se zakládá usnesení vrchního zemského soudu, byly již zde v březnu 1926 a proto soud prvé stolice nepochybil, vycházející z toho, že jde v tomto případě o věci ve smyslu čl. III. čís. 5 uvoz. zák. k úpadk. ř.

Čís. 6554.

Do usnesení soudu, jímž bylo schváleno odevzdání jmění rozpuštěného spolku, nemůže si stěžovati rozpuštěný spolek.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1926, R I 1011/26.)

Opatrovnický soud schválil, by veškeré jmění rozpuštěných spolků »Zemského Ženského pomocného spolku Červeného kříže« jakož i »Spolku ošetřovatelek Červeného kříže« bylo převzato »Ústřední společností Československého Červeného kříže«. Rekursní soud odmítl rekurs obou rozpuštěných spolků. Důvody: Napadeným usnesením bylo schváleno z úřadu opatrovnického odevzdání jmění rozpuštěných spolků a jich odboček Čsl. Červenému kříži s výhradou, že závazky spolků těch Čsl. Červeným křížem budou zajištěny nebo splněny, pokud se týče schváleno opatrovnicky prohlášení Čsl. Červeného kříže, že za podmínek právě uvedených ono jmění převezme. V řízení jednalo se o to, by zájmy rozpuštěných spolků a jich odboček nebyly poškozeny a bylo věcí opatrovníka, o to pečovati, by k takovému poškození nedošlo. Stěžovatelé, kteří trvají na svém vlastnictví k fondu léčebny plic a fondu léčebny válečných poškozců a uvádějí ve své stížnosti, že fondy zmíněné byly v úschově a správě rozpuštěné odbočky spolku v T., nemají zájmu na tom, komu jmění rozpuštěné odbočky v T. připadne a za jakých podmínek, to tím méně, když Čsl. Červený kříž převezme jmění i se závazky rozpuštěných spolků, tedy i s případným závazkem, který by tu byl z prováděné úschovy a správy výše uvedených fondů. Soud rekursní proto, neuznáváje oprávnění stěžovatelovo k podání stížnosti, ji odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

D ů v o d y:

Stěžující si spolky snaží se doličiti, že měly zájem na tom, by byly bývaly jako účastníci přizvány k řízení, jež bylo zahájeno s opatrovníkem rozpuštěných spolků a Československým Červeným křížem za účelem schválení předání zlikvidovaného jmění rozpuštěných spolků, tím, že rekurující spolky činí si nároky na přenechání fondů, jež byly ve správě pobočného spolku rozpuštěného Zemského podpůrného spolku Červeného kříže, a že jim tudíž záleželo na tom, by fondy byly odevzdány někomu jinému, než tomu, kdo současně s nimi si činí na tyto fondy nároky a kdo tedy budoucně se může státi jejich odpůrcem, jak se také stalo. Než stěžovatelům nelze přisvědčiti. Po rozpuštění Zemského ženského pomocného spolku Červeného kříže a Spolku ošetřovatelek Červeného kříže a jejich poboček bylo u soudu zavedeno řízení, v němž byl pro rozpuštěné spolky ustanoven opatrovník a jehož účelem bylo pouze, by byly chráněny zájmy těchto rozpuštěných spolků při nastávajícím předání likvidačního jmění. To bylo též jediné úkolem ustanoveného opatrovníka, jenž se vyjádřil, že proti předání zlikvidovaného jmění ničeho nenamítá, když Československý Červený kříž prohlásil, že jmění zrušených spolků převezme se všemi aktivy a pasivy a že zajistí závazky jmenovaných spolků. Rekurující spolky nebyly tedy účastníky tohoto řízení, jsouce třetími osobami, jichž a zejména jichž jmění se netýkala ani likvidace ani řízení u soudu zavedené a jichž případné nároky na fonděch rozpuštěných spolků, podobně jako vůbec nároky třetích osob nemohly v tomto řízení jinak býti zabezpečeny, než jak se stalo. Zjišťování případných právních nároků třetích osob na části jmění rozpuštěných spolků nebylo úkolem tohoto řízení soudního, nýbrž úkolem likvidace a případně pozdějších sporů. Rekurující spolky přiznávají samy, že výhrada o zajištění neb splnění závazků zrušených spolků vztahovala se na povinnost úschovy, správy a vydání jmění fondů osobě oprávněné. Činí-li si však Čsl. Červený kříž též nároky na tyto fondy, jest věcí sporu, aby mezi ním a rekurujícími spolky byla tato sporná otázka vyřešena. Rozhodnutí a odůvodnění rekursního soudu poukazem na nedostatek předpokladu §u 9 nesp. říz. jest tedy správné a nutno mu přisvědčiti.

Čís. 6555.

Sprostředkovatelská smlouva.

Pro nárok sprostředkovatele na odměnu stačí, upozornil-li kupitele na předmět koupě a dal mu potřebné pokyny, jichž pak kupitel použil a věc koupil.

Kupovalo-li nemovitost více osob, nejsou povinny zaplatiti sprostředkovateli odměnu s o l i d á r n ě.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1926, Rv I 613/26.)

Žalovaní dovolali se sprostředkovatelské činnosti žalující banky již v roce 1923, kdy šlo o koupi statku Antonína S-a v Š. Ke koupi nedošlo,